

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

TOMA Nadejda
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BOICO Victor

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2022, de către avocatul Bargan Alexandru, în numele inculpatului

Armencea Vadim Xxxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.06.2019 – 20.08.2021;

Instanța de apel: 28.09.2021 – 29.06.2022;

Instanța de recurs: 02.09.2022 – 14.11.2022.

Asupra recursului ordinar declarat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, 20 august 2021, Armencea Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 4 (patru) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, dispunându-se încasarea din contul lui Armencea Vadim în beneficiul lui Barbărasă Maria și Barbărasă Sergiu, în mod solidar, suma de 331 220 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 6000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

A fost soluționată soarta corpului delict.

2. Pentru pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Armencea Vadim la 22.01.2019, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase privind folosirea temporară a mijlocului de transport de model „BMW”, cu n/î xxxxx, manifestând un comportament dolosiv și viclean prin încheierea actelor juridice anulabile și anume a unei procuri autentificate notarial, a dus-o în eroare pe Barbarasă Maria și profitând de starea de stres în care se afla partea vătămată, reieșind din arestarea fratelui acesteia în Ucraina, prin întocmirea procurii nominalizate supra, la 13.02.2019 a dobândit dreptul de proprietate asupra automobilului dat, pe care ulterior la 19.03.2019 l-a vândut contra sumei de 12000

euro lui Grosu Anatolie, iar ulterior transmiterii mijlocului de transport, la propunerea lui Barbărasă Maria, de a restitui mijlocul de transport, sau de a-l procura contra sumei de 17000 de euro, până în prezent, intenționat refuză să achite costul automobilului, astfel cauzându-i victimei Barbărasă Maria un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 17000 euro, care conform ratei de schimb a BNM din 22.01.2019, constituia suma de 331 220 lei.

Aceste acțiuni ale Armencea Vadim au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal – *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, încheierea acestuia fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bargan Alexandru, în numele inculpatului Armencea Vadim, care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Armencea Vadim să fie achitat de învinuirea adusă, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului partea apărării a susținut că instanța de fond a examinat superficial circumstanțele și nu a verificat toate versiunile.

Astfel, potrivit declarațiilor inculpatului, Verdeș Alexandru, care este fratele părții vătămate Maria Barbărasă, a procurat un mijloc de transport de model BMW. A introdus acest mijloc de transport pe teritoriul Republicii Moldova și l-a înregistrat pe lui Maria Barbărasă.

Deoarece Verdeș Alexandru a fost reținut și avea o datorie față de inculpat în sumă de 30 000 euro, s-au înțeles de a-i fi transmis automobilul în contul creanței.

Prin procura din 22 ianuarie 2019 întocmită și autenticată notarial Barbărasă Maria l-a împuternicit pe Armencea Vadim să vândă, să doneze, să radieze, să schimbe, să dea în locațiune și folosință temporară mijlocul de transport, să semneze orice fel de contracte în legătură cu acest automobil și anume: de vânzare, schimb, donație, comodat, schimb, locațiune, precum și să primească banii pentru acest mijloc de transport.

De asemenea, din conținutul acestei procuri întocmită pe un termen de 3 luni, rezultă că Armencea Vadim a avut drept de contrapartidă și substituie.

Conform procurii autentificate notarial, dar și după cum rezultă din declarațiile date de către notar, atunci când o persoană se adresează pentru perfectarea a careva act notarial, este întrebat pentru ce este necesar acel act și ce intenționează să facă cu acel act, iar până la semnarea și eliberarea actului li se explică efectele juridice și efectele acelui act juridic. La caz, a dat citire în glas a textului procurii, iar împuternicirile au fost transmise de către Barbărasă Maria lui Armencea Vadim sub semnătură personală.

După cum rezultă din materialele cauzei penale și din declarațiile chiar a Mariei Barbărasă, dar și a lui Sergiu Barbărasă, la momentul când acest mijloc de transport a fost adus în țară și supus procedurii de vămuire, nici el și nici Maria Barbărasă nu dețineau permisuri de conducere. Pentru partea apărării la acest capitol apare întrebarea – pentru ce să procuri mijloc de transport în sumă de 28 000 euro, știind că nu deții permis de conducere nici tu nici soția, însă în același moment este perfectat

mandat pentru acest mijloc de transport pe numele lui Verdeș Alexandru și numai ultimul se deplasa cu acest mijloc de transport pînă la reținere.

Aceste circumstanțe confirmă încă o dată versiunea expusă de către inculpatul Armencea Vadim și de către martorul Țurcan Oleg audiat în cadrul ședinței de judecată precum că acest mijloc de transport aparține de facto lui Verdeș Alexandru, a fost procurat de către Verdeș Alexandru, toate actele pînă la procedura vămuirii au fost perfectate pe Verdeș Alexandru și la inițiativa lui Alexandru acest mijloc inițial a fost înregistrat formal după sora acestuia.

Atunci cînd inculpatul Armencea Vadim a solicitat lui Verdeș Alexandru restituirea datoriei în sumă de 30 mii euro, ultimul, din lipsă de surse financiare a menționat că îi va transmite automobilul ce îi aparține, solicitîndu-i în acest sens surorii sale Barbărasă Maria de a face o procură pe numele lui Armencea Vadim pentru ca ultimul să o poată vinde sau înregistra după sine, ceea ce și s-a întîmplat.

Prin urmare, cauza că Armencea Vadim a devenit proprietarul automobilului ce aparținea anterior lui Verdeș Alexandru este datoria care nu a fost întoarsă lui Vadim.

După cum a fost susținut și în fața instanței de fond, unica greșeală a lui Armencea Vadim este că neposedînd cunoștințe juridice, nedîndu-și seama ce consecințe pot surveni pentru viitor, nu a luat o recipisă sau o declarație, orice alt act confirmativ de la Verdeș Alexandru, sau Barbărasă Maria că mijlocul de transport îi este transmis în proprietate lui în scopul recuperării datoriei ce o avea Verdeș Alexandru față de el.

Pe de altă parte, partea vătămată dacă că s-a greșit, a fost dusă în eroare, nu avea decît să se adreseze cu o cerere de chemare în judecată în ordine civilă pentru declararea nulității actului juridic lovit de nulitate și a tuturor actelor subsecvente primului și să-și redobîndească dreptul de proprietate asupra mijlocului de transport.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2022 a fost respins ca nefondat apelul și menținută, fără modificări, sentința.

4.1. În partea constatatoare, instanța de apel a statuat că este în drept să examineze cauza în lipsa inculpatului, acesta fiind anunțat în căutare (dosar nr. 20194200299).

Totodată, argumentele susținute în apărare nu și-au găsit confirmare și se infirmă prin probele cercetate în ședința de judecată și anume: declarațiile părții vătămate Barbărasă Sergiu, declarațiile părții vătămate Barbărasă Maria, declarațiile martorului Grosu Anatolie, declarațiile martorului Lupu Dumitru, declarațiile martorului Cazimir Dorin, declarațiile martorului Verdeș Alexandru, declarațiile martorului Macar Veronica, declarațiile martorului Gustiuc Marcel, declarațiile martorului Țurcan Oleg, procesul-verbal de confruntare dintre Barbărasă Maria și Armencea Vadim și procesul-verbal de ridicare.

Declarațiile inculpatului Armencea Vadim instanța le-a apreciat drept o metodă de autoapărare întru evitarea pedepsei penale și un drept de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO.

Critic au fost apreciate declarațiile martorului Țurcanu Oleg, ele fiind evazive și generale, fără a specifica din care sursă cunoaște circumstanțele declarate, care este valoarea sumei datorate precum și în baza cărui raport obligațional s-a născut. Mai mult, martorul a comunicat că cunoaște anumite circumstanțe din spusele unei

persoane pe nume Eșanu Ion, care nu a fost audiată în ședința de judecată, ceea ce denotă că acestea nu pot fi puse la baza sentinței, în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Motive de a declara nule probele administrate de acuzare, nu s-au constatat, ele fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială.

Astfel, din probele administrate, cu certitudine rezultă că automobilul litigios aparține în devălmășie lui Barbărasă Sergiu și Maria și că Verdeș Alexandru nu avea nicio datorie față de inculpat, acte justificative nefiind prezentate. Solicitarea de a fi perfectată o procură pe numele lui Armencea Vadim a fost inițiativă unipersonală a inculpatului. Pentru a dobândi ilegal automobilul, el s-a folosit de relația de prietenie și afinitate în care se afla cu Verdeș Alexandru și, profitând de starea de stres în care se afla partea vătămată (arestarea fratelui în Ucraina), a convins-o să întocmească pe numele lui o procură generală, cu toate că Barbărasă Maria a eliberat această procură doar pentru deplasarea în Ucraina și interesarea de soarta lui Verdeș Alexandru.

La caz, nu poate fi reținută existența relațiilor civile, deoarece inculpatul, de la început, nu a avut intenția de a restitui automobilul părții vătămate, în condițiile în care acțiuni în acest sens nici nu au fost întreprinse, iar datorită acestui fapt dânsul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei, invocând diverse motive în acest sens: inițial că cu automobilul dat se deplasează la fratele părții vătămate Barbărasă Maria în Ucraina. Ulterior că automobilul este deteriorat și necesită investiții sau că este pus în gaj și este necesară o sumă de bani în mărime de 5000 euro pentru a putea fi ridicat. Într-un final inculpatul totuși a însușit automobilul respectiv, valoarea căruia constituia 17 000 euro, prin înregistrarea acestuia pe numele său, cauzându-le părții vătămate Barbărasă Maria și Barbărasă Sergiu un prejudiciu în proporții deosebit de mari.

De asemenea, din datele prezentate, s-a constatat că Armencea Vadim, la o perioadă relativ scurtă de timp după ce a primit în posesie automobilul, pe un termen de maxim 3 luni (perioadă pentru care a fost întocmită procura), a înregistrat automobilul pe numele său, iar după l-a înstrăinat altor persoane.

Motive de a casa sentința cât privește individualizarea pedepsei, instanța de apel nu a stabilit, fiind dată deplină eficiență prevederilor art. 7, 16, 61 și 75-77 Cod penal.

La fel, prima instanță a soluționat corect acțiunea civilă, or aceasta este una probată.

5. Împotriva deciziei, recurs ordinar, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 9) și 16) Cod de procedură penală, declară avocatul Bargan Alexandru, în numele inculpatului Armencea Vadim.

În susținerea recursului ordinar, titularul indică motive similare apelului (a se vedea pct. 3.1. a prezentei hotărâri), suplimentar arătând că:

- la judecarea cauzei a fost adusă atingere dreptului la un proces echitabil, în sensul că apărării nu i s-a acordat termen pentru a putea prezenta proba cu martori;

- în cauza 1ra-1505/2019, caz analogic speței, Curtea Supremă de Justiție a stabilit că inculpatul urmează a fi achitat pe motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

6. În corespundere cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință depune procurorul, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

7. Titularul recursului ordinar s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a depus cererea în termen.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, *judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.*

Totodată, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Din conținutul cererii de recurs rezultă că titularul invocă prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 9) și 16) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit, reieșind din efectul devolutiv al recursului și limitele lui, potrivit căruia *instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților*, constată că atât prima instanță cât și cea de apel au judecat cauze cu abateri de la normele procesual-penale.

În susținerea celor expuse supra, Colegiul menționează că sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor Codului de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte, generale și contradictorii. Considerentele hotărârii, reprezentând explicitarea soluției din dispozitiv, sprijinul necesar al acestuia, fac corp comun cu dispozitivul și intră deopotrivă în autoritate de lucru judecat, raportat la părțile din dosar și obiectul cauzei.

Totodată, potrivit art. 414 Cod de procedură penală *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.*

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Într-un prim aspect, Colegiul menționează că în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) și 5) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii și numai după aceea se indică încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.*

La caz aceste prescripții legale nu au fost respectate de prima instanță la întocmirea sentinței adoptate în cauza penală a lui Armencea Vadim.

Asupra celor constatate supra, Colegiul reține că, prima instanță, în partea descriptivă a sentinței, a descriis fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, dar nu a indicat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, or mențiunea „**Organul de urmărire a calificat acțiunile lui Armencea Vadim în baza art. 190 alin. (5) Cod penal** – dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, încheierea acestuia fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, săvârșită în proporții deosebit de mari.”, nu este în conformitate cu prevederile enunțate supra.

În continuare, fiind sesizată cu apel de către apărare, instanța nu a reacționat, în modul prevăzut de lege, asupra acestei erori de drept, repetînd-o întocmai, nu a desființat sentința, nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță și *nu a indicat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.*

În al doilea rînd, dreptul persoanei acuzate de a fi prezentă în persoană la proces este inclus în dreptul la un proces echitabil prevăzut la art. 6 CoEDO.

Potrivit art. 321 Cod de procedură penală *judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor: 1) când inculpatul se ascunde de prezentarea în instanță; 2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui sau de administrația locului de detenție a acestuia; 3) examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.*

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (5) și (6) Cod de procedură penală, drept condiții cumulative pentru adoptarea hotărîrii de judecare a cauzei în lipsa inculpatului, sunt: *existența unei cauze penale pe rolul instanței de judecată; absența inculpatului la proces; întreprinderea tuturor măsurilor posibile de înștiințare a inculpatului; demersul acuzatorului de stat de anunțare în căutare, solicitarea unei părți de examinare a cauzei în lipsa inculpatului precum și participarea obligatorie a avocatului.*

Din practica CtEDO și cea națională cât și legislația procesual penal se reliefează că *prezența inculpatului, atunci când se judecă fondul cauzei, este necesară, iar renunțarea acestuia de a se prezenta, trebuie a fi stabilită în mod neechivoc (hotărârea Popovici versus Moldova din 27. 11.2007).*

În cazul când nu este respectată una din condițiile elucidate, se prezumă că hotărârea instanței de judecare a cauzei în lipsa inculpatului este contrară legii și implică ingerințe în drepturile inculpatului.

La acest capitol, reieșind din materialele cauzei, rezultă că, pe parcursul judecării cauzei de către prima instanță, inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în instanță, în privința acestuia fiind adoptată încheierea din 08 iulie 2019, fiindu-i înlocuită măsura preventivă, iar la 17 iulie 2019 a fost pornit dosar de căutare 20194200299.

În instanța de apel, inculpatul de asemenea nu a fost prezent.

Prin scrisoarea nr. 34/20/4-33827 din 24 decembrie 2021, instanței de apel i-a fost adus la cunoștință faptul că Armencea Vadim a fost reținut pe teritoriul Republicii Franceze în scopul extrădării (f.d. 241, vol. II).

Ulterior datei de 24 decembrie 2021 până la 29 iunie 2022, când instanța de apel fără a indica motivele ce au determinat-o, a dispus examinarea în lipsa lui Armencea Vadim (f.d. 4-verso, vol. III), nu au fost solicitate informații de la organele de resort vi-a-vis de etapa procesului de extrădare și dacă Armencea Vadim a renunțat în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (*hotărârea CtEDO Poitrimol versus Franța*), aceasta fiind posibilă numai după ce instanța de judecată și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența părții în ședință (*hotărârile CtEDO Mihaes versus Franța și Kattan versus România*).

Raportând circumstanțele ce se referă la îndeplinirea condițiilor pentru adoptarea hotărârii de judecare a cauzei în lipsa inculpatului Armencea Vadim, Colegiul statuează că încheierea protocolară a instanței de apel (f.d. 4-verso, vol. III), contravine normelor legale și că instanța de apel nu era în drept să adopte o asemenea hotărâre pe motiv că nu au fost întreprinse toate măsurile posibile de înștiințare a inculpatului.

Așadar, în speța dată, era obligația pozitivă a acuzatorului de stat de comun cu instanța de apel să întreprindă măsuri privind citarea legală a inculpatului și constatarea eschivării acestuia de la proces, pentru a putea proceda în conformitate cu prevederile art. 321 alin. (6) și art. 329 Cod de procedură penală.

În al treilea rând, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel.*

La acest capitol, Colegiul menționează că apărarea a solicitat administrarea de noi probe și anume audierea în calitate de martori a unor persoane ce nu s-au putut prezenta în ședința primei instanței. Instanța de apel, prin încheiere protocolară a dispus respingerea demersului, fără o motivare (f.d. 4-verso, vol. III).

Așadar, procedura de judecare a apelului a fost viciată, cu atât mai mult că potrivit jurisprudenței CtEDO, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și

elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (hotărârea CtEDO *Achina versus Romania*).

Drept consecință, decizia instanței de apel urmează a fi desființată *ad integrum*, speței fiindu-i incident cazul prevăzut de art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală potrivit căruia, *judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs*, or în cauza dată, instanța de apel nu și-a exercitat în deplină măsură atribuțiile prevăzute de lege și aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și de a se pronunța asupra legalității sentinței primei instanțe, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual-penale.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra circumstanțelor arătate în prezenta hotărâre, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bargan Alexandru, în numele inculpatului Armencea Vadim, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2022 în cauza penală privindu-l pe **Armencea Vadim XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată și pronunțată integral la 27 decembrie 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor